

Klimaåret 2018

Ole Henrik Ellestad*

2018 ble et dårlig år for IPCC-bevegelsen, men godt for IPCC-kritikere. Rundt 500 vitenskapelige artikler årlig de senere år støtter opp om dominans av naturlige variasjoner. CO₂ er stadig en svak drivhusgass, forsterkningseffekt fra vanndamp observeres ikke, og det er ingen økte tendenser til ekstremeffekter. Kina og India, redder ikke verden fra CO₂. De øker kullkraftproduksjonen kraftig, ikke for å ødelegge kloden, men fordi de vet at økt CO₂ i liten grad påvirker klima.

Motstand og protester mot IPCC-bevegelsen

Motstanden markerte seg tydelig i 2018. USA, Russland, Saudi-Arabia og Kuwait anerkjente ikke IPCC-rapporten fremlagt i Katowice (med god faglig grunn, (KN 236), og Brasil følger etter). Polen. Australia, Kina, India og andre land har også forkastet karbonskatt og restriksjoner for bruk av kull, likeledes Ontario (Canada, der Trudeau pro IPCC parti ble desimert ved valget). Brasil synes å følge etter, inklusive utmelding fra Paris-avtalen. Karbonfangst (CCS), som Norge skal kaste bort penger på, har ingen internasjonal oppslutning – for dyrt og energikrevende.

De 'gule vester' protesterer i Paris. Et uttrykk for at klimatiltakene koster og påvirker markant folks økonomi. I UK omtales energifattigdom på grunn av fordyrende grønn energi. Brexit-eliten har liten tillit til IPCC, og subsidier til grønn energi minker. Tyskland (flinkest i klassen) har store problemer med innfasing av sin grønne energi i nettet, og har såvidt unngått 'black out'. Den kom i Australia. Norsk klimarelatert statsbudsjett på over 20 milliarder tilsier at de årlige lønnstillegg hos lavtlønnede går med til tiltak uten klimaeffekt. Folk rundt om i verden kan 'se ut av vinduene' og se at i deres område er det ikke klima og værkaos uten sidestykke' slik IPCC-leiren prediker, men omtrent som i tidligere tider, f.eks i Europa i 1930-årene da fossilt brensel ikke kunne ha effekt (før 1950). IPCC-leirens fremstilling av at vær er klima under en varmeperiode slår tilbake når det er kaldere.

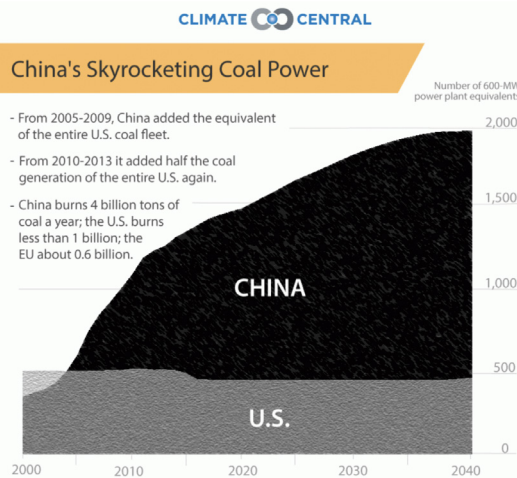
Over halvparten av Norges befolkningen har liten tillit til klimaforskningen, og den vil ikke øke fordi offentlig informasjon og debatt om klima mangler troverdighet. Hersketeknikker og medieregj hindrer saklig informasjon og meningsutveksling, og det er 'ropt ulv' alt for mye og alt for lenge. NRKs indoktrinering gjennom serier av ensidige program inklusive det [usaklige og uetiske Folkeopplysningsprogrammet](#) demonstrerer dette.

Kina øker kullforbruket dramatisk

Det er flere kullgruver og kullkraftverk bygges. Flere holdes hemmelig, men er registrert på satellittbilder. Ekspansjonen er vist i figuren, og Kina bistår aktivt og med kapital i en rekke land. Valg av energiform vil baseres på pris. Etter Kina følger India, Tyrkia, EU, Iran, Canada, Indonesia, Russland og Sør-Korea. USA derimot har størst reduksjon i kullforbruk som har vært erstattet med billig gass.

Kina og India presenteres som fyrårnasjoner som skal 'redde' verden, senest under *Erna Solbergs* India-besøk. Men fyrårnene er de som øker mest. Alt dette foregår innen rammen av Parisavtalen.

Det paradoksale er at Norges utslippsreduksjoner skal utsette oppvarmingen under ett minutt i år 2100. Norge har også nesten bare fordeler av et varmere klima. Vår CO₂-reduksjon er for å redde dem som satser på massiv kullkraftutbygging. Paradoksene står i kø.

Temperaturutflating globalt, og kaldere flere steder

Nord-Amerika satte 'all time high' rekord for snøfall i november og har tidligere satt flere kulderekorder. Også Algerie, Saudi-Arabia og Midt-Østen har snø senere år. Snø er åpenbart ikke «something of the past». Siste 30 år er Antarktis blitt litt kaldere med mer sjøis som gir relativt liten endring i globalt nivå. I Arktis er forholdene omtrent som det var i 1930-årene da det var så varmt at det ikke må nevnes i mediene. Årets rekordsommer i Norge var omtrent som i 1947, et værphenomen iflg. meteorologene. Sommertemperaturen i Norge har gått 'jevnt' ned 0,5 °C siden 2006 – på vei mot å bli et klimafenomen (KN 230). Men klimaforskerne

falt for fristelsen til å utnytte årets værphenomen, de glemte at varmen bl.a. skyldes mer solinnstråling ved mindre skydekke, at berørt område bare utgjorde 3 % av klodens overflate samt den kalde og snørike vinteren.

500 vitenskapelige publikasjoner årlig støtter opp om dominerende naturlige variasjoner. Økt CO₂ i Antarktis vil resultere i avkjøling i 9 av årets 12 måneder grunnet de atmosfæriske forhold (KN 232). Nye analyser av solens variasjoner forklarer den kalde Napoleonstiden, Lille istid, og andre større variasjoner et par tusen år tilbake i tid (Zharkova). Nå blir det kaldere mot et minimum i årene 2040–50. Nye teknikker med GPS viser at temperaturen i tropene har avtatt, og mindre varme vil i kommende år transporteres mot polene (KN 235).

Klimatoppmøtet i Katowice

Til møtet kom det 30 000 delegater, de fleste med fly(!) Ulike typer aktivister og noen få andre. Påfallende at møtet bare får til så lite (deler av et regelverk for ordninger i et frivillig system) om noe de hevder det er konsensus om. De tror ikke på det selv. For CO₂ er en svak drivhusgass, forsterkningseffekt fra vanndamp observeres ikke, solen varmer opp havet og IPCC har dementert de viktigste ekstremeffekter. Da blir 2 °C – og sogar 1,5 °C-målet enkelt å realisere – det kommer av seg selv uansett utslipp, og er uansett bare fordelaktig.

Da blir gulroten viktig – Parisavtalens grønne fond på 100 milliarder dollar årlig til utviklingslandene, men finansiert av Industri-landene som trenger midlene til andre presserende formål. Verdensbankens løfte om 40 % bidrag de første 5 år synes å forsvinne med lederens nylige avgang. For USA er største bidragsyter. Nobelprisvinner i økonomi, *William Dawbney Nordhaus*, foreslo at en CO₂-reduksjon må baseres på tiltak, skatt og avgifter på produkter – også for dem som produseres i utviklingsland. Det er ikke helt i tråd med intensjonen for 'det grønne fond'.